EL PUNT AVUI+

CULTURA CASTELLÓ D'EMPÚRIES - 31 desembre 2017 2.00 h

CULTURA

Brau recupera un altre inèdit de Fages pel seu aniversari

- L'escriptor evoca a 'Els meus difunts' amics com Rahola, Cambó, Brunet i Ors

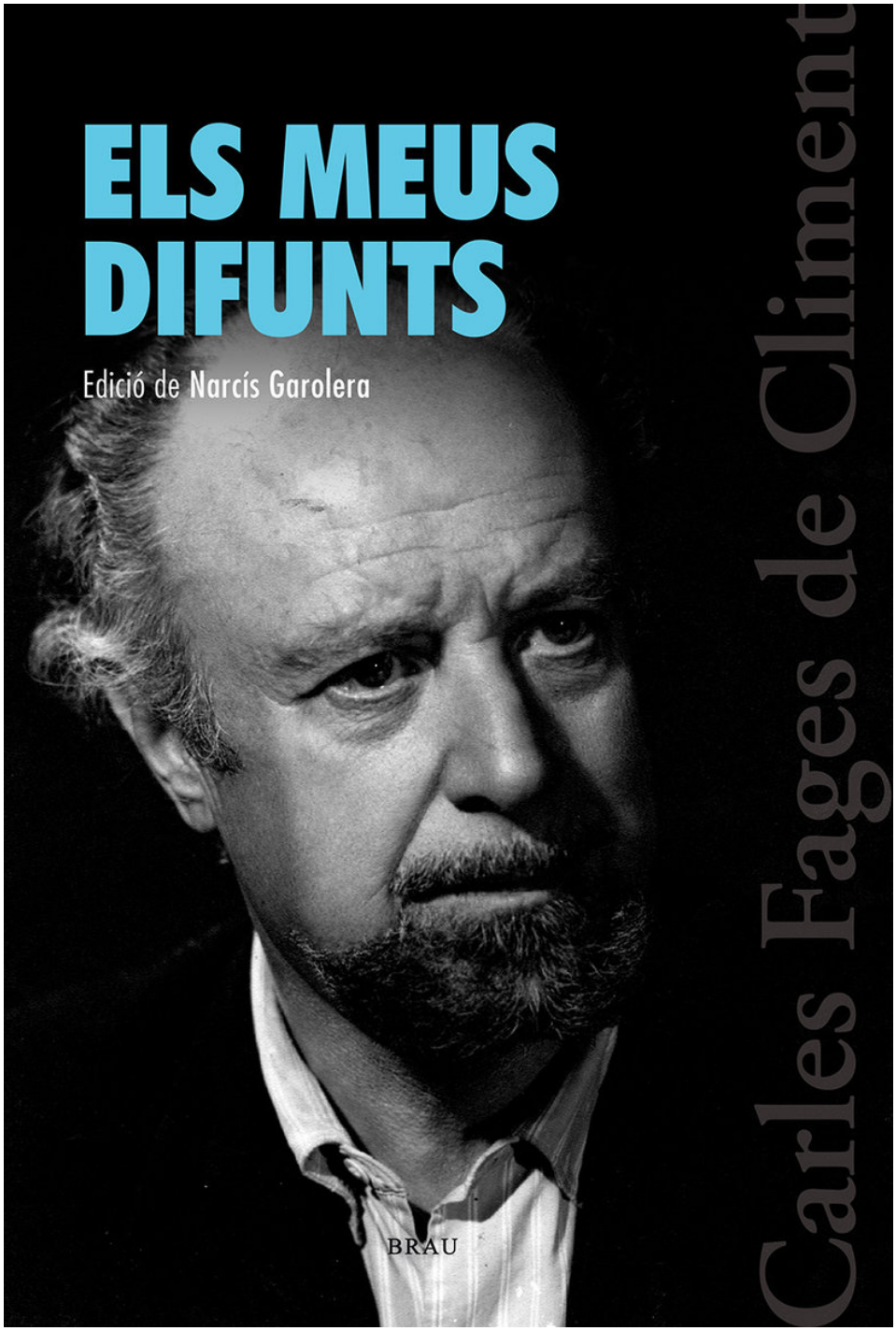

El nou llibre incorpora una trentena de retrats Foto: BRAU.

E.V - CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Brau Edicions acaba de completar la trilogia memorística del poeta, dramaturg i prosista empordanès Carles Fages de Climent amb la publicació del llibre *Els meus difunts*, una altra obra inèdita sorgida del valuós arxiu documental que la família de l'escriptor conserva a la casa pairal de Castelló d'Empúries. El llibre, que coincideix amb la commemoració, el 2018, de l'Any Fages, pel cinquantè aniversari de la seva mort, representa la darrera aportació als textos autobiogràfics de l'autor, després de l'edició de les *Memòries* i l'*Auca de mi mateix*.

Els meus difunts, presentat el passat 22 de desembre a la Casa Fages de Castelló, aplega records familiars (la part més extensa del volum) i una trentena de retrats d'alguns amics de l'escriptor ja traspassats en el moment que els evocava, com ara Manuel Brunet, jaume Compte o Agustí Esclasans. Així mateix, incorpora perfils personals de destacades figures del món de la política i de la literatura del seu temps, des de Francesc Cambó a Eugeni d'Ors, Josep Puig i Cadafalch o Carles Rahola. La major part dels textos són escrits en català, però també n'hi ha alguns de redactats en llengua castellana, i en conjunt aporten un valuós testimoni de les afinitats de l'escriptor i del seu entorn social, familiar i intel·lectual. En apèndix, a més, s'hi han inclòs altres textos de Fages de Climent i d'autors diversos que són esmentats al llarg del llibre, una bona part del qual són inèdits.

Narcís Garolera, catedràtic de filologia catalana de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i responsable de l'edició, afirma que el recull era, segons el mateix Fages, el seu "quart assaig biogràfic", després de les *Memòries* (editades també per Garolera), *Auca de mi mateix* i una altra obra que no va arribar a escriure i que havia d'estar dedicada a la seva mare: Lluïsa de Climent. L'escriptor s'hi refereix com a "llibre d'òbits de persones la majoria de les quals m'han estat caríssimes".